

PUBLITSISTIKA SIROJIDDIN SAYYID IJODINING BIR QISMI SIFATIDA

Rahimova Bekposhsha Bahodirovna

Filologiya fanlari nomzodi, dotsent

Urganch davlat universiteti

Urganch, Xorazm

<https://orcid.org/0009-0003-5479-9903>

Quranbayeva Gulianbar Umirbekovna

doktorant

Urganch davlat universiteti

Urganch, Xorazm

<https://orcid.org/0009-0007-0934-7990>

АННОТАЦИЯ

KALIT SO'ZLAR

Maqolada badiiy publitsistikaning asosini muallif yoki muayyan publitsistik asarda ilgari surilgan ijtimoiy, falsafiy, ilmiy va badiiy konsepsiya tashkil etishi, ijodkorning badiiy publitsistikasi uch asosiy omilga tayanishi, yozuvchi dunyoqarashi va u mansub davr, millatga xos tarixiy qadriyatlar; ijodkor zamonasiga doir milliy va umumbashariy muammolar; har ikkala omilning ijodkor shaxsiyati, badiiy konsepsiyasi bilan mushtarakligi haqida, muallifning mavzu ko'lamini tadqiq etilganda uning poeziyasida ham, publitsistikasida ham Vatan mavzusi asosiy planda ekanligi, Sirojiddin Sayyidning butun she'riyatida Ona Vatan siymosi boshqa mavzularga nisbatan zalvarli ekanligi, ijodkorning publitsistik prozasida Vatan, Ona, muhabbat, sadoqat, nafrat, ajdodlar yodi, tarix, tabiat, go'zallik, she'r va shoirlik kabi turli mavzular mujassamlashganligi haqida so'z boradi.

Publitsistika, ijodkor uslubi, individual uslub, esse, obrazlilik, adabiy portret, adabiy xotiralar.

ПУБЛИЦИСТИКА КАК СОСТАВНАЯ ЧАСТЬ ТВОРЧЕСТВА СИРОДЖИДИНА САЙИДА

Рахимова Бекпощша Баходировна

Кандидат филологических наук, доцент

Ургенчский государственный университет

Ургенч, Хорезм

<https://orcid.org/0009-0003-5479-9903>

Куранбаева Гулианбар Умирбековна

Докторант

Ургенчский государственный университет

Ургенч, Хорезм

<https://orcid.org/0009-0007-0934-7990>

АННОТАЦИЯ

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА

В статье определяется, что основой художественной публицистики или конкретного публицистического произведения является социальная, философская, научно-художественная.

Публицистика, творческий стиль, индивидуальный

жественная концепция, выдвигаемая автором. Художественная публицистика автора опирается на три основных фактора: мировоззрение писателя; ценности, характерные для его времени и нации; национальные и общечеловеческие проблемы эпохи, с которой связана его деятельность. Единство обоих внешних факторов с творческой личностью и художественной концепцией автора проявляется в круге характерных для его творчества тем, среди которых на первом плане как в поэзии, так и в публицистике Сироджиддина Сайида находится тема Родины. В его публицистическом творчестве, помимо темы Родины, освещаются также такие темы, как Мать, любовь, верность, ненависть, память предков, история, природа, красота, литература и поэзия.

стиль, эссе, образность, литературный портрет, литературные воспоминания.

JOURNALISM AS PART OF SIROJIDDIN SAYYID'S WORK

Rahimova Bekposhsha Bahodirovna

*Candidate of philological sciences, associate professor
Urganch State University
Urganch, Khorezm*

<https://orcid.org/0009-0003-5479-9903>

Kuranbayeva Gulianbar Umirbekovna

*PhD student
Urganch State University
Urganch, Khorezm*

<https://orcid.org/0009-0007-0934-7990>

ABSTRACT

In the article, the basis of artistic journalism is the social, philosophical, scientific and artistic concept put forward by the author or in a specific journalistic work, artistic journalism of the creator is based on three main factors, the worldview of the writer and the historical values specific to the era and nation; national and universal problems of the creative age; the commonality of these two factors with the creative personality and artistic concept, is examined the scope of the author's theme, the theme of the Motherland is the main plan in both his poetry and journalism, and the image of the Motherland in all of Sirojiddin Sayyid's poetry is stronger than other themes, the publicist prose of the creator talks about the embodiment of various topics such as Motherland, mother, love, loyalty, hatred, memory of the ancestors, history, nature, beauty, poetry and poetry.

KEY WORDS

Journalism, creative style, individual style, essay, imagery, literary portrait, literary memories.

KIRISH

Publitsistika bugungi shiddat bilan globallashayotgan, zamonaviylik mezonlari asosida rivoj topayotgan asrimizning deyarli barcha jabhalarida o'zining operativ soha ekanligini to'laqonli namoyon qilib ulgurdi. Nafaqat namoyon eta oldi, balki ayni damda uning faqat ijtimoiy fikr uyg'otish va uni shakllantira olish, ma'lum fikrni real aspektlarga yo'naltirish, faktik ma'lumotlar asosida voqelik manzarasini yaratishdan iborat bo'lgan vazifalari doirasini yana-da kengaytirdi.

Asrlar mobaynida publitsistika insoniyat hayotini ijtimoiy aspektda faol aks ettirganligi jihatidan ham, turli soha elementlarini bir nuqtada umumlashtirishi jihatidan ham ulkan ahamiyat kasb etib kelgan. Bugungi kunga kelib publitsistika adabiyotning ham ajralmas bo'lagiga aylandiki, pirovardida publitsist hamda ijodkor shaxsiyati birlashgan nuqtada maydonga kelgan badiiy publitsistik asarlar, janrlardagi yangilanishlar salmog'i tobora ortib

bormoqda. Bir qaraganda, badiiy publitsistika taroziga ham o'xshaydi: uning bir pallasida badiiy adabiyot, ikkinchisida publitsistika turadi. Badiiy publitsistik janrlar – esse, ocherk, maqola, pamflet, felyetonlarda badiiy adabiyot unsurlari ko'zga tashlanadi. Ularda obrazlilikka asoslanuvchi sifatlash, o'xshatish, sarkazm, grotesk, giperbola kabi tasviriy vositalardan samarali foydalaniladi. Ayni paytda badiiy publitsistika tahliliy va tanqidiy maqolalarda faktlar, dalillar kabi jurnalistik nuqtayi nazarlarni ham butunlay chetlab o'tmaydi. Shu jihatdan ham badiiy publitsistika janrlarini adabiyot va jurnalistika sohalarini bog'lab turuvchi oltin ko'priikka o'xshatishadi.

Ma'lumki, "XX asrning oxiri XXI asr boshlariga kelib yozuvchi publitsistikasi g'oyaviy hamda uslubiy rang-baranglik jihatidan yana-da takomillashdi. Badiiy publitsistikaning ocherk, maqola, felyeton kabi an'anaviy janrlar tarkibiga esse, suhbat-intervyu, yon-daftar, yozuvchi qaydlari, bosh maqola singari janr va janr ko'rinishlari hisobiga kengaydi. Jamiyatdagi ijtimoiy-siyosiy, ma'naviy o'zgarishlar yozuvchi publitsistikasi janrlariga ham o'z ta'sirini o'tkazdi" (Kurbanova S. 2012, 12). Badiiy publitsistika hayot haqiqatini, sotsial jamiyatning chinakam qiyofasini haqqoniy dalillar bilan dalillash, muallifning atrof voqeligiga baho berishi jihatidan jurnalistikaning eng ta'sirchan vositasi sanaladi.

"Publitsistika nazariyasi fani sohasida ma'lum ilmiy asarlar vujudga kelgan. E. Jurbina, V. Roslyakov, A. Shumskiy, A. Seytlin, A. Grechnev va boshqalarning publitsistika, xususan, badiiy publitsistika masalalarini tadqiq etishga bag'ishlangan asarlari, ayniqsa, diqqatga sazovordir. Bu asarlarda ocherk, felyeton va boshqa badiiy-publitsistik janrlarning hayotni aks ettirishdagi o'ziga xos xususiyatlari asoslab berilgan" (Tog'ayev O., 1973, 3). O'zbek adabiyotshunosligida XX asr o'zbek publitsistikasining shakllanishi, takomil tamoyillari, nazariy tomonlari, mavzu ko'lami, uslubiy xususiyatlari, janrlari va boshqa ko'plab masalalar O. Tog'ayev, M. Xudoyqulov, X. Do'smuhamedov kabi olimlar tomonidan umumnazariy va individual aspektida o'rganilgan.

Mustaqillik davri o'zbek adabiyotida ko'plab ijodkorlarimiz yaratgan badiiy publitsistika namunalari bir qancha tadqiqotlarga tatigulik manba vazifasini o'taydi.

ASOSIY QISM

Shu jihatdan aytish mumkinki, she'riyat maydonida mavzu doirasi keng bo'lgan Sirojiddin Sayyid ijodida ham badiiy publitsistikaning nisbatan yangi janrlari – esse yoki badiya, portretga chizgi, portret-maqola, suhbat-intervyu kabilar ham keng qamrovni hosil qiladi. Badiiy publitsistika shoir ijodining jon tomirlaridan biriga aylanib ulgurdi desak, mubolag'a bo'lmaydi. Shoirning publitsistikaga qo'ygan ilk katta qadami 1992-yilda "Cho'lpon" nashriyoti tomonidan chop qilingan "Mehr qolur, muhabbat qolur" nomli kitobi orqali namoyon bo'ladi. Mazkur kitobdan shoirning badialari va maqolalari o'rin olgan. Keyinchalik birin-ketin shoirning nasriy ohangdagi asarlari chop etila boshlandi. Maqolalar, badialar, xotira va suhbatlar aks etgan "Yashasin yomg'irlar" (2007), badiiy-publitsistik maqolalari, suhbatlar va badialar jamlangan "Bug'doybo'y Vatan" (2011), she'rlar va maqolalardan iborat "Matonat manzumasi" (2018) kabi kitoblari fikrimizning dalilidir.

2018-2019-yillarda Sirojiddin Sayyidning 1975-yildan 2018-yilgacha yozgan asarlari bir joyga jamlanib IV jildik Asarlari nashrdan chiqdi. Bu kitoblarning barchasida shoirning turfa janrdagi asarlari o'rin olgan. Kitoblar so'ngida turli yillarda yozilgan badiiy publitsistika

namunalari aks etgan. Janrlar taqsimlanuviga ko'ra to'plamlarning so'nggi sahifalaridan o'rin egallagan har bir maqola, badiya yoki adabiy suhbatlar ijodkorning publitsistika sohasidagi muntazam ijodini namoyon etadi. Uning shu paytgacha "Men ketarman ayta-ayta oxiri", "Jevachining o'g'li", "Xayr endi, bahorim", "Yashasin yomg'irlar!", "Ortda qolgan iz", "Shoir va shoirchilik", "She'riyatda "kalla" masalasi", "Mening ham barglarim to'kilayotir", "Jozib jununlar", "Ey, menga daryoday dil bergan Vatan", "O'z otangning eshigi yoxud vatan haqida qanday yozmoq kerak", "Mutolaa "tulpori", "O'lmas Umarbekov ko'chasi", "Vatanni o'rganish (Ustoz Shukur Xolmirzayev saboqlari)", "Assalom, qurol! Alvado, qurol!", "Bir mutarjim xokisor", "Ikki asr – bir hayot", "Sog'inchlar ro'znomasi" va yana juda ko'plab maqolalari, xotira va esselari, portret-maqola yoki portretga chizgilari to'plamlaridan joy olib, publitsistik ohanglarda ham shoirning tafakkuri tiniq, badiiy obraz yaratish mahorati yuksak ekanligini isbot etadi. Zeroki, "yozuvchi publitsistikasining yana bir muhim xususiyati muallifning obrazlar vositasida ish ko'rishida namoyon bo'ladi. Yozuvchi o'z zamonasiga oid muayyan voqea-hodisaga munosabat bildirayotib, bu hodisani aynan tilga olmasligi ham mumkin. Ya'ni obrazli til va timsollarga o'rab aytilgan publitsistik muammo targ'ibot, tashviqot, publitsistik fikr singari o'quvchining ongiga emas, ruhiyati va his-tuyg'ulariga ta'sir etishi orqali sof publitsistik asardan ko'ra kattaroq vazifani bajaradi" (Kurbanova S., 2012, 12). Shu ma'noda aytish joizki, Sirojiddin Sayyid hattoki eng siyosiy, ijtimoiy, dolzarb masalalarga munosabat bildirish jarayonida ham so'zga nihoyatda chiroyli "libos kiydirib", badiiy obrazlilikka burkagan holda yoritib beradi. Natijada, tasvir va ifodada hissiy ta'sirchanlik namoyon bo'ladi. Bu jarayon, ayniqsa, uning Ona Vatan haqidagi esselarida, maqolalarida yorqin ko'zga tashlanadi. Muallif ba'zi publitsistik asarlarida garchi tarixiy voqealarni qalamga olib, sho'ro tuzumi davrida o'zbek millatining moddiy va ma'naviy ahvoliga juda ko'p tazyiqlar bo'lganini, millat qullik maqomiga kelib qolganligini bayon qilishni maqsad qilgan bo'lsa ham, tarixiy faktlarni obrazli so'z vositasida shu qadar yuksak darajada ifodalaydiki, natijada, kitobxon tarixiy asarlarda baayni shu hodisalarni o'qib o'tgan bo'lsa ham, so'zning ta'sir kuchi, estetik va psixologik zalvari natijasida nafaqat ongida, balki ruhiyatida ham ma'naviy tozarish hissini tuyadi. Ijodkor qahramonlar tasvirini berishda yoki ma'lum situatsiyani bayon qilish uslubida o'zining hayotbaxsh palitrasini ravshan namoyon qila oladi. Aynan shu xususiyatlari jihatidan ham badiiy publitsistika ijodkori yaratgan ijod namunasi oddiy jurnalist tayyorlagan reportaj yoki ijtimoiy-siyosiy lavhadan, yoxud tarixchi yozgan faktik ma'lumotlarga asoslangan asarlardan badiiy unsurlarga boyligi, psixologik talqinning yetakchiligi hamda falsafiy mushohadaga egaligi bilan ustuvor ahamiyat kasb etadi.

Sirojiddin Sayyid ijodiy bisotida publitsistikaning quyidagi janrlari ko'zga tashlanadi:

- 1) esse;
- 2) maqola (portret- maqola va portretga chizgilar);
- 3) adabiy xotiralar.

Mazkur publitsistik janrlarning barchasiga xos xususiyat: shoirona nigoh, mantiqiy tafakkur bilan badiiy obrazlilik uyg'unligi, qolaversa, shoir shaxsiyatining to'la namoyon bo'lishidir. Publitsistik shakllar orasida esselar salmoqli bo'lib, tematik jihatdan ularning ayrimlari tarixiy mavzuda, ayrimlari ijodkor faoliyati bilan bevosita bog'liq bo'lganligi uchun biografik, ba'zilar esa adabiy-tanqidiy mavzularda yaratilgan. Sirojiddin Sayyid bisotidagi esselar janrning yetuk namunalaridan hisoblanadi. Esse so'zi fransuzcha "essai"

soʻzidan olingan boʻlib, “tajriba, sinab koʻrish” maʼnolarini anglatadi. Adabiyotshunoslik lugʻatida esega quyidagicha taʼrif berilgan: “Muallifning u yoki bu masala boʻyicha shaxsiy mulohazalari bayon qilinuvchi nasriy asar, adabiy janr. Essening kompozitsion qurilishiga ham, tematik tomoniga ham cheklovlar qoʻyilgan emas, u muallifga oʻz fikr-mulohazalari, kechinmalarini tom maʼnoda erkin ifodalash imkonini beradi. Esega xos yana bir xususiyat shuki, u qoʻyilgan masalaning tugal yechimini taqdim etish daʼvosini qilmaydi, masala muallif hayotiy tajribasidan kelib chiqqan holda, uning ongi-yu qalbidan oʻtkazib yoritiladi” (Quronov D, Mamajonov Z, Sheraliyeva M., 2013, 376).

Hech istisnosiz aytish mumkinki, badiiy publitsistikaning bugungi manzarasini esse janrisiz tasavvur etish qiyin. Negaki, esse janri adabiyotshunoslik zaminida tub burilish yasay oldi – postmodernizm yoʻnalishining asosiy tayanch nuqtasiga aylanib ulgurdi. XX asrning 60-yillaridan hozirgacha yaratilayotgan esse-hikoya, esse-roman va esse-qissalarning ayrimlari shu yoʻnalish xususiyatlariga mos kelishini koʻrishimiz mumkin.

Baxtiyor Nazarov oʻzining “Oʻzbek adabiy tanqidchiligi” darsligida essening ifoda mohiyati, maqsadi, shakli va yoʻnalishiga qarab uchta turga ajratadi:

1. Badiiy zalvarli esse. Essening mazkur turiga Sirojiddin Sayyidning “Jevachining oʻgʻli” hamda “Vatanni oʻrganish. (Ustoz Shukur Xolmirzayev saboqlari)” badiyalari misol boʻla oladi.

2. Publitsistik ruh kuchli boʻlgan esselar. Unga Sirojiddin Sayyidning urush xotiralariga bagʻishlangan “Assalom qurol! Alvido qurol!” esselerini misol qilish mumkin.

3. Adabiy-tanqidiy yoʻnalish asosidagi esselar. Baxtiyor Nazarov fikricha, tarixiy yoki adabiy esselarda tanqidiy unsurlar boʻlishi mumkin, lekin bu ularning adabiy-tanqidiy esega tengligini anglatmaydi. Adabiy esselar koʻpincha hayot hodisalarga oid ijtimoiy-ruhiy kuzatishlar magʻzini chaqishga yoʻnaltirilgan boʻladi. Adabiy-tanqidiy yoʻnalish asosidagi esselarda esa ijodkor hayoti, ruhiyati, asarlari bilan aloqador jarayonlar yoritiladi (Nazarov B., 2012, 412).

Sirojiddin Sayyid ijodidagi sheʼr va shoirlik borasidagi mulohazalar aks ettirilgan “Sheʼriyatda kalla masalasi”, “Mutolaa tulpori” kabi esselari adabiy esselarga misol boʻlsa, “Shoir va shoirchilik”, “Oʻz otangning eshigi yoxud vatan haqida qanday yozmoq kerak”, “Mening ham barglarim toʻkilayotir” badialari adabiy-tanqidiy yoʻnalishdagi esselarga kiradi.

Eʼtirof etish joizki, shoirning esselarida muallif “men”i asosiy fenomen sifatida xizmat qiladi, ijodkorning fikrlash tarzi, dunyoqarashi, ijtimoiy va maʼnaviy pozitsiyasi, voqelik va insonni tasvirlash uslubi, voqelikka kinoyaviy munosabati, sotsial munosabatlarga faol aralashuvi, obrazli ifodaning individualligi asosiy vositalar sifatida xizmat qiluvchi omillardandir.

Publitsistika janrlari orasida maqolaning ham yetakchi oʻrinda ekanligini nazarda tutib, mazkur janrning oʻzbek adabiy tanqidchiligida bir qancha turlarga boʻlinishini aytib oʻtmoq joiz. “Oʻzbek adabiy tanqidchiligi” darsligida adabiy-tanqidiy maqolalar uch guruhga boʻlinadi:

1. Portret-maqola.
2. Obzor maqola.
3. Muammoli maqola (Nazarov B., 2012, 392).

Sirojiddin Sayyid ijodida adabiy-tanqidiy maqolalarning birinchi turi, yaʼni portret-

maqolalarga keng o‘rin ajratilgan. Ijodkor Muhammad Yusuf, Usmon Azim, Erkin A‘zam, Abdulla Oripov, O‘lmas Umarbekov kabi adabiyot namoyondalariga, Sherali Jo‘rayev kabi hofizlarga bag‘ishlab adabiy portretlar yoki adabiy portretning shoxobchasi bo‘lgan portret-chizgilar yaratganki, bu janr namunalarida har bir portret egasining badiiy salohiyati, ijod olamidagi qiyofasi namoyon bo‘ladi. Portret-maqolalarda badiiy pafosning ustuvorligi, muallifning barcha janrdagi asarlariga xos bo‘lgan nazmiy lutf, emotsional-ekspressiv talqin ruhining mavjud ekanligi asarning o‘qishli bo‘lishini ta‘minlaydi, nafaqat o‘quvchi ongiga, balki uning tuyg‘ulariga ham ta‘sir qilib, so‘z yuritilayotgan ijodkorning merosiga yana-da qiziqish va hurmatning ortishiga sabab bo‘ladi.

Sirojiddin Sayyid publitsistikasining nafaqat janrlar qamrovi, balki, mavzu doirasi ham rang-barangdir. Xususan, uning publitsistik asarlari orasida, yuqorida urg‘u berganimiz, adabiy portet yoki portetga chizgilarida ham nafaqat badiiy adabiyot ahli sanalmish shoir va yozuvchilar, balki, qalb mulki bo‘lgan musiqa ustalari, ya‘ni san‘atkorlar haqida ham eng xolis bahoni bera olganligini kuzatishimiz mumkin bo‘ladi.

E‘tirof etishimiz joizki, Sirojiddin Sayyid ijodidagi publitsistik namunalar ba‘zan she‘riy mezonlarga sig‘magan, doston talablariga javob bera olmaydigan, ya‘ni maydonni istagancha keng olib, xayolidan kechgan jamiki fikrlarni yozib ketaverishga qulay shart-sharoitni yaratib bergan nasriy parchalarga o‘xshab ko‘rinishi, kitobxonda shunday taassurot qoldirishi mumkin. Darhaqiqat, ba‘zan oddiy xabar, o‘tmishdan qolgan xotiralar, voqelikning muayyan lavhalari tasvirlangan esse yoki xotiralarda reportajga o‘xshab qolgan lavhalarni uchratamiz.

XULOSA

Ammo unutmashimiz kerakki, ijodkor ba‘zi holatlarda o‘z ko‘nglini shunchaki to‘kib solish uchun emas, ijtimoiy hayotning real va haqqoniy ishtirokchisi ekanligini his qilganligi uchun ham publitsistika janrlariga murojaat qiladi. Bunday hollarda istalgan fikr-mulohaza yuritilgan, kun tartibiga qo‘yilgan biror bir mavzu erkin shaklda talqin qilingan esse bilan sertarmoq sujetga ega bo‘lgan, xilma-xil qahramonlarning qiyofalari aks ettirilgan romanni yoki qissani solishtirib bo‘lmaydi. Avvalo, ijodkor biror asar yaratishdan oldin, tabiiyki, uning g‘oyaviy asoslarini ongida va qalbida obdon “pishitadi”, g‘oya “pishib yetilgach”, unga muvofiq keluvchi adabiy janr tanlanadi, ya‘ni ijod egasi hech mahal biror janrga moslab mavzu tanlamaydi, chunki ijodkorning shuurida hamisha xilma-xil g‘oyalar mavjlanib turadi, agar bunday bo‘lmasa, ya‘niki asar egasi roman yaratishni o‘z oldiga maqsad qilib qo‘yib, keyin shunga mos g‘oya va mavzu qidirganida uning asari ishonarli va tabiiy holda taassurot qoldira olmaydi. Shu boisdan, ijodkor hamisha fikri va qalbidagi ohanglarga quloq tutib qalam tebratadi, adabiy janrlarni ham shunga muvofiq lashtirgan holda yaratishga harakat qiladi. Bu qonuniyatlarni hisobga olgan kitobxon publitsistik janrda yaratilgan nasriy parchalardan hikoya yoki qissaga xos sujet liniyalarini qidirmaydi. Esse yoki adabiy xotiralarni mutolaa qilganida ularning janriy qonuniyatlarini yaxshi ilg‘aydi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO‘YXATI

1. Boboyev T. Adabiyotshunoslik asoslari. –Toshkent: “O‘qituvchi”, 2001.
2. Kurbonova S. Yozuvchi publitsistikasining taraqqiyot tamoyillari. –Toshkent: “Muharrir”, 2012.

3. Nazarov B. va b. O'zbek adabiy tanqidchiligi tarixi. –Toshkent. Cho'lpon nomidagi NMIU, 2012.
4. Tog'ayev O. O'zbek badiiy publitsistikasi (nazariya va mahorat masalalari). –Toshkent: "Fan", 1973.
5. Quronov D., Mamajonov Z., Sheraliyeva M. Adabiyotshunoslik lug'ati. – T.: "Akadem-nashr", 2013.
6. Sirojiddin Sayyid. Asarlar. I jild. – Toshkent: "Sharq", 2018.
7. Sirojiddin Sayyid. Asarlar. II jild. – Toshkent: "Sharq", 2018.
8. Sirojiddin Sayyid. Asarlar. III jild. – Toshkent: "Sharq", 2018.
9. Sirojiddin Sayyid. Asarlar. IV jild. – Toshkent: "Sharq", 2019.
10. Umurov H. Adabiyot nazariyasi. Toshkent: "Sharq", 2002.

REFERENCES

1. Boboyev T. (2001) Basics of literary studies. Tashkent. Teacher
2. Kurbonova S. (2012) Development principles of writer's publicism. Tashkent. Editor
3. Nazarov B. and others. (2012) History of Uzbek literary criticism. Tashkent. NMIU named after Cholpon.
4. Togayev O. (1973) Uzbek artistic journalism (issues of theory and skill). Tashkent. Science.
5. Kuronov D. Mamajonov Z. Sheraliyeva M. (2013) Dictionary of literary studies. Tashkent. Akademnashr
6. Sirajiddin Sayyid. (2018) Works. Volume I. Tashkent. Sharq
7. Sirajiddin Sayyid. (2018) Works. Volume II. Tashken. Sharq.
8. Sirajiddin Sayyid. (2018) Works. Volume III. Tashkent.
9. Sirajiddin Sayyid. (2019) Works. Volume IV. Tashkent.
10. Umurov H. (2002) Literary theory. – Tashkent. Sharq.